

Danuta Butrima

Kaprača regejs

1. aina

Kapsēta. Apkārt mežs. Šalc priedes. Svilpo putni. Karsē saule. Pārnēsājamā radioaparātā čerkstoši skan mūzika. Uzgriezta vietējā raidstacija.

Z a k s ar lāpstu stāv līdz pusei izraktā bedrē. Parok zemi. Lēnām. Ar lielām pauzēm.

RADIO (*balsis*). Ar mūsu radio visa diena pozitīvā noskaņā! Paliec un klausies! Ēterā „Asā hronika”. Aizvadītās brīvdienas pilsētā un novadā pārsvarā bijušas traģiskas. Piektdien pulksten 22.10 Loka maģistrālē atrasti divi 1993. gadā dzimuši jaunieši bezsamaņā. Viens no viņiem pa ceļam uz slimnīcu miris. Pastāv aizdomas par narkotisko vielu lietošanu. Savukārt sestdien pulksten 14.48 uz ceļa P93 no traktora „MTZ 82” piekabes krītoša krava izraisījusi pretī braucošās automašīnas „Honda Civic” avāriju. Avārijā cietusi un no gūtajām traumām slimnīcā mirusi 23 gadus veca sieviete. Sākts kriminālprocess. Svētdien Pasta un Lielās ielas krustojumā ar pasažieru autobusu saskrējās trīs automašīnas. 65 gadus vecais automašīnas „Mazda” vadītājs neizvēlējās atbilstošu distanci un ieskrēja automašīnā „Volvo FH”, kura trieciena rezultātā sadūrās ar priekšā stāvošo „Audi A6” un aizšķērsoja ceļu autobusam. Bojā gājušas 51 un 21 gadu vecas pasažieres. Vairāki cilvēki guvuši dažādas pakāpes traumas. Tā bija „Asā hronika” īsumā. Turpinājumā – radio raidījums „Sveicienu laiks”. Paliec kopā ar mums un klausies! Kā pirmo atskaņosim mūsu ilggadējās klausītājas Annas muzikālo sveicienu. Sudraba kāzu jubilejā! Bijušajam vīram

*Skatot **Modern Talking** ritmiem, Zaks sāk ašāk cilāt lāpstu. Piekūst. Atmet no pieres dredus. Ar T-kreklu slauka sviedrus no acīm, kakla. Knibinās ap pārplīsušajām tulznām. Nolaiza. Skatās apkārt. Grasās kāpt ārā no bedres. Mēģina pāršņorēt botas. Atmet ar roku. Atsāk rakt.*

RADIO (*balsis*). Paliec kopā ar mums un pasveicini savējos! Katru darba dienu no pulksten 15.00 līdz pulksten 16.00 mūsu radio ēterā – „Sveicienu laiks”. Sūti savu apsveikumu līdz pulksten 12.00 uz e-pastu: sveicienulaiks@inbox.lv. Un paliec kopā ar mums! Turpinājumā atskaņosim vienu no *Bob Marley* populārākajiem hitiem kā veltījumu... kapracim...? (*Sāk skanēt dziesma.*) Nuja. Nu droši vien tam, kurš šobrīd strādā...

*Zaks apstājas. Ieklausās. Atskanot dziesmas **No Woman, No Cry** vārdiem, atsāk rakšanu. Lāpsta asmens nodžinkst pret akmeni bedres dibenā.*

2. aina

*Radio turpina atskaņot dziesmu. Zaks stāv un lūkojas bedres dibenā. Uz bedres malas piestāj **J u r c i ņ š**. Līdzī lāpsta, lauznis, instrumentu kaste, ļodzīgas kāpnes; mutē apdzisis papiross.*

JURCIŅŠ. *Vot, šito es saprotu! Vot, šitā tik ir ļubesteiba!*

ZAKS. *Ko? (Splauda no tulznām salaizītās smiltis.)*

JURCIŅŠ. *A to! Mana vecā toč nesūtīja pisuļkas uz rādījo.*

ZAKS. *Manēja – ne tik.*

JURCIŅŠ. *A mož?*

ZAKS. *Dina kursos. Rīgā.*

JURCIŅŠ. *A citas vāveres?*

ZAKS *(kāpj ārā no bedres)*. *Citas. Nav. Nevienas. (Nostājas pretī Jurciņam. Ir vismaz galvastiesu garāks.)*

JURCIŅŠ *(pasper pussoli atpakaļ)*. *Vot... A es ko? Es jau to pašu. Nav i nav. Še, neķer krenķi! (Pabāž Zakam zem deguna „Prīmas” paciņu.)*

ZAKS *(sašūpojas, savelk dūres, atlaiž, atkāpjas)*.

JURCIŅŠ *(pasmaida, atklāj pilnu muti ar zelta zobiem)*.

ZAKS *(novēršas; purina galvu, atgaiņājot kādu uzmācīgu domu)*.

JURCIŅŠ. *Nu, ka ne, tad ne. Pašam vairāk paliks. (Smejas.) Zārka naglu. (Sāk klepot.)*

ZAKS *(klusē)*.

JURCIŅŠ *(atguvis elpu)*. *Vot, šitā, metr, vosemdjesatj! Dobei standarts līdz ar taviem... tavām pinkām. Mož, man i metramēra nevajadzēs, ko? (Nometas sēdus uz bedres malai uzklātās plēves.) Divus tādus caurumus šodien jau izkārpīju. (Iešļūc bedrē.)*
Vot, šitā vajg, dēliņ! (Smejas. Nostājas visā augumā. Bedre ir par seklu.) *Ka tavu māti!!! KO tu te visu dienu sadarīji?!*

ZAKS *(klusē)*.

JURCIŅŠ. *Jebatj – kopatj! (Aizsmēķē.)* *Vot, pižons! Teicu es... Eh! (Ķeras pie lāpsta.)*
Davai, ka es pats. A tu – duj uz mežu!

ZAKS *(nekustas)*.

JURCIŅŠ. *Begom!!! Skujas sagriez. Pa fikso! A to – līdz pusnaktij čakarēsīm bobi.*

*Jurciņš sāk rakt. Zaks paņem nazi un dodas uz mežu. Radio skan **No Woman, No Cry**.*

3. aina

Mežs līdzās kapsētai. Zaks laužas pamežā. Pa ceļam kapā ar nazi eglīšu zarus. Pa labi, pa kreisi, kur pagadās, īpaši neskatīdamies.

ZAKS. Darbaudzinātājs, hrenovais. Maitu lija! Mēs! Sūdu vabole! Piedrāzt. Piedrāzt to kurmi! Nahren! Nahren visus!!! (*Izmēda.*) Divus caurumus šodien izkārpīju. Da bļāviens! Tie ir kapi. KA-PI. Viņam varbūt simttūkstošā bedre, bet man – pirmā!!! Un kādam tā būs... pēdējā. (*Apstājas.*) Jēziņ... Nē, es neesmu gatavs kam tādām. Nu, nē. Tas nav domāts man. Viss. Es padodos. (*Novelk T-kreklu un paceļ uz eglu zara kā karogu.*) Ei! Tu dzirdi, maita!? Dzirdat, jūs visi!? Es – padodos! Pa-dodos! Es atzīstos savā... (*Nolaiž krekla karogu.*) Vārgulībā...? Un viņa tieši to gaida. To, kā es aplauzīšos un, iežmiedzis asti kājstarpē, pārvilkšos mājās. (*Iesmejas.*) Nebūs jau pirmā reize. (*Sit sevi.*) Lupata! Nīkulis! Ņerga! Mīkstpēdiņš! (*Apsēstas, pēta izstieptās kājas.*) Bet pēdām nav ne vainas. Vecās naikes. Basīša turnīrus izturēja. Izturēs arī visu pārējo. (*Pēta plaukstu.*) Vienīgi rokas. Ā-uč! Mmm... Bļā! Veltīgi es atteicos no piedāvātajiem cimdiem. Iedomīgais āksts! (*Saķer rokās galvu.*) Kāpēc tas notiek ar mani? Nu kāpēc?!

Zaks nolaiž galvu starp ceļiem. Mežā atbalsojas radio atskaņotā dziesma. Dzirdami Jurciņa lāpstas cirtieni.

Pilna lugas versija – 21 lpp